

A Fidelissima és a Yavapai Egyetem kórusának közös fellépése

(Nem) tiszta Amerika

A Fidelissima és a Yavapai Egyetem kórusának közös fellépése

Ismerik a viccet, amikor megkérdezik az angolt, hogyan éri el, hogy a pázsitja ilyen gyönyörű? "Semmit nem csinálunk, csak nyírjuk, öntözzük □ négyszáz éve."

Július 2-ának estjén az olyan szerencsétlen és álszerűen módon "elő-énekkarnak" titulált *Fidelissima* kórust, ha Amerikában van, minden bizonnyal az amerikai channel TV-k szoros gyűrűjében lép fel, mert ez a kórus egyike azoknak a kultúra-hordozóknak, amelyre a város nagyon büszke lehet. Nemcsak a város, de az ország egyik legjobb kórusává nőtte ki magát a Fidelissima. Igazi amatőr lélekkel megáldott, de profi módon produkáló és vezetett énekkart hallottunk ma is. A kórus, néhány minimális intonációs problémától eltekintve csodálatosan szólt. A létszámban kicsit megnőtt társaság legszebb fiatal felnőttkorát éli. Telt és kiegyenlített hangzása, jó férfikara, a kóruséneklésben nagyon jó hangú szolista dicséretet érdemelnének külön-külön is. A kórus **Kodály Zoltán Köszöntő**, *121. Genfi zsoltár*, *Akik mindig elkésnek* és *Elsőáldozás* című műveivel kezdett (ez utóbbi, nem tudom, nem soproni bemutató-e ?!). Igazán méltó volt a kezdés avval a zeneszerzővel, aki Magyarország zenei kultúráját a szűk szalonok világából, eredeti és értékes forrásaival együtt visszavezette Európába. Kodályt követték a tanítványok, mind-mind az Európai (mely egyben világ-) örökség legszebb példáival; **Bárdos Lajos** *Cantus pelegantium* (zarándokének), **Nádasdi Pál** *In dulci jubilo*, **Farkas Ferenc** (Petőfi Sándor versére) *Alkony*, **Udvardy László** (Radnóti Miklós) *Bájos*, és a Fidelissima immár négy éve "háziszerzője": **Szokolay Sándor** *Könyörgő ének*.

A soproni Fidelissima kórus

Rahmanyinov *Ave Maria; Laudamus te; Gloria Patri* című művei alatt talán nem is tudtuk, hogy nem ortodox templomban ülünk. (A közben felhangzó *Salve Regina* pedig - és később a szövegében a *Magnificat*-ot éneklő amerikai kórus - együtt nagyon is illett a mai nap egyházi ünnepéhez - *véletlenek pedig nincsenek!* - Mária látogatásához Erzsébetnél.) A *Yavapai Egyetem (College) Choral kórusa* (Prescott, Arizona; USA) az egyetem öt kórusából az egyik. A 19-től 70 éves korig mindenki képviselteti magát benne. A *Fidelissima* helyét szünet beiktatása nélkül elfoglaló kórus műsorában amerikai komponisták műveit szólaltatta meg, *James L. Klein* vezényletével.

James L. Klein, a yavapai kórus karnagya

A jellegzetesen amerikai stílusban - ha a musical-ek stílusát, a nagyon vegyes, klasszikus hangzás és bizonytalan moderneskedés talán hatásvadászati elemeit ekként aposztrofáljuk - előadott művek eredetükben nagyonis európaiak, hiszen a Gergely-naptár és a római zsoltások, illetve a Biblia szövegeire íródtak. Művészi értékük már kissé vitathatóbb. A kórust mindenképpen meg kell dicsérenünk, mert német kórus Bach műveit sem adhatta volna elő mélyebb meggyőződéssel azt, hogy most pedig "Európa kultúrában részesül általunk". Hát részesültünk... Lloyd-Webber-szerű hangzásokban, a századelő csillogó szopránjaiban, és egy nagyon kedves spirituálé-egyvelegben, mely legalább original "made in USA" volt. Mit nem adtunk volna, ha a kórus tervezett ún. □prágai programjának □Mozartjait hallgathattuk volna!

A Yavapai Egyetem Choral kórusa

A Friendship Ambassadors Alapítvány segítségével megvalósult Európai Túra második állomásán, Sopronban, a Szent Mihály templomban csak az lett nyilvánvaló a két kórus közös előadásában felhangzó **Kodály** *Esti dal*; **Larryfarrow** *My Lord, What a Mornin'* című

spirituáléja, és **Gorczycki** *In Virtute Tua* c. preklasszikus művével befejezett hangverseny kapcsán, hogy van mire büszkének lennünk itt Európában és itt, Magyarországon, Sopronban.

A két kórus közös éneklése

Még akkor is, ha a közönség ízlése nem teljes egészében egyezett a kritika írójával. Mint tudjuk - s ezt Amerikában is csak négyszemközt, és kacsintva ismerik el -; a demokrácia igazsága nem mindenre vonatkozik!

- DI -

Fotó: Held Gábor és Németh Péter